

Universitetet paa en vis Maade nedlagt bestemt Protest derimod, i ethvert Fald for saa vidt der ikke ansettes nye Docenter, som kunne paatage sig dette Arbejde. Sagen er nemlig den, at man ikke kan sammenligne den elementære Undervisning i Græsk ved Universitetet med den Elementarundervisning, der gives i Arabisk, i slaviske Sprog eller ethvert andet lidet studeret Sprog. Der er her Tale om cirka 90 å 100 studerende, til hvilke der skal gives Undervisning, og denne Undervisning kan ikke gives i Form af Forelæsninger. Man kommer derfor, naar man virkelig vil gøre Alvor af at henlægge den første Undervisning i Græsk til Universitetet, med Nødvendighed til at maatte ansætte en eller maatte flere Docenter særlig til dette Brug. Dette vilde blive nødvendigt, men jeg har, som sagt, ikke nærmere tænkt over, paa hvilken Maade de praktiske Vanskeligheder kunne overvindes, hvis man vilde gaa den Vej, da jeg, efter at have gennemlæst alle de fra forfættelige Sider fremkomne Erklæringer, forud havde faaet den bestemte Opfattelse, at Tiden til Gennemførelsen af denne Reform, som jeg som sagt i og for sig er enig i, ikke er kommen endnu. Men fordi det ikke er muligt at gennemføre en Reform fuldt ud, som man ønsker det, kan man godt have en bestemt Opfattelse og Erkendelse af, at den nuværende Ordning er fejl, og at det er muligt at lempe paa den ved mindre Endringer; saaledes at man maa sige, at det, som saa kommer ud deraf, vil dog i og for sig blive betydelig bedre end det, der nu er. Herpaa er det, at jeg nu har gjort et Forsøg. Jeg har ikke gjort dette Forsøg med stort Haab om, at det skulde lykkes, thi jeg forstaaer saa meget vel, at paa den ene Side ville de Herrer, som anse den sproglig-historiske Side af den lærde Skole som den eneste rette, synes, at der er dog en lille Fare i, at man gør den matematisk-naturvidenskabelige Side saa god, som ica mener, at den bliver ved det Forslag.

Det har jeg ikke haft, fordi jeg meget godt ser, at man fra begge Sider vil angribe det, og den, der saaledes staaer, om jeg saa maa sige, midt imellem, vil let komme til at sætte sig imellem to Stole. Jeg har imidlertid alligevel foreslaaet dette, fordi jeg har betragtet det som min Pligt at gøre et Forsøg paa at komme ud over det døde Punkt, som vi for Øjeblikket staaer paa med Hensyn til den lærde Skole.

Jeg skal tillade mig at gennemgaa, hvad Forslaget gaar ud paa saa vel for den sproglig-historiske som for den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling og søge at paavise, at det, som her foreslaas, virkelig er en Forbedring. Manglen og Hovedmanglen ved den sproglig-historiske Undervisning, saaledes som den nu gives, er den, at Matematikken hører op ved Udgangen af 4de Klasse, saaledes at de øverste Klasser aldeles ingen Matematikundervisning faa, og at de saa deres Naturlære i en om jeg saa maa sige alt for populær Form. De faa den, uden at de faa Matematikundervisning ved Siden deraf, efter at Matematikundervisningen er afsluttet, kun ved nogle Timer i de to øverste Klasser. Denne Hovedmangel afhjælpes vel ikke i saa stort Maal som, hvis man kunde fæste Græsk over Bord, men den vil dog alligevel meget væsentlig blive afhjulpen ved det her foreslagte Forslag. Derved vil navnlig Undervisningen i Naturlære — og det er navnlig den, jeg lægger Vægt paa — begynde saa tidlig, at Eleverne i Stedet for kun at faa Naturlære gennem 2 Aar, faa den gennem 4 Aar, saaledes at den første elementære Undervisning deri kan slutes med de 2 første Aar, og Eleverne i de 2 sidste Aar kunne gaa en Del videre, samtidig med, at de ville vedligeholde deres matematiske Kundskaber derved, at der gives dem 2 Timer ugentlig Matematik i de 2 øverste Klasser. Herved er jeg overbevist om, at den væsentligste Mangel ved den nuværende sproglig-historiske Undervisning, som for Tiden er meget ensidig